

*Hồi 02**Giang Hồ Dậy Sóng*

Tin tức truyền ra làm chấn động toàn thể võ lâm.

Trần Cửu Chân, Minh chủ đương nhiệm của Võ Minh thất tích!

Chẳng những vị đó mất tích mà đến cả truyền nhân của ông ta, Kinh Thiên Kiếm Hoàng Thiên Vũ vốn đang đảm nhiệm trọng trách Lãnh đội Cẩm Vệ của Võ Minh cũng biến mất.

Trần Cửu Chân là người tài đức vẹn toàn, võ công thuộc hàng nhất nhì trong võ lâm, không những uy danh vang khắp Trung Nguyên và Quan Ngoại mà còn là người đức độ bao dung, rất kiên quyết trấn áp tà ma ác đảng, nhưng cũng rất khoan dung với những kẻ biết cải tà quy chính.

Vì thế trong suốt hai năm làm lãnh tụ võ lâm, Trần Minh chủ rất được cả hai phái bạch đạo lẫn hắc đạo trong giang hồ tôn kính.

Cùng với sự mất tích của Minh chủ, nhiều giả thuyết được đưa ra.

Trước hết từ Trưởng lão đường, hiện nắm quyền tối cao điều phối Võ Minh đưa ra hai nhận định.

Thứ nhất, Trần Minh chủ từng đưa ra đề nghị với Trưởng lão đường, triệu tập võ lâm đại hội để chọn người thay mình, với lý do tuổi cao sức yếu, muốn lui về ẩn dật. Nhưng vì Trưởng lão đường từ chối nên vị đó đã lảng lạng ra đi.

Giả thuyết thứ hai tuy được đưa ra không chính thức, chỉ giống như loại tin đồn mọi người thì thầm rỉ tai nhau không dám nói to, nhưng cực kỳ quan trọng.

Đó là Trần Minh chủ đã bị sát hại!

Kẻ nào có bản lĩnh đó?

Tuy không có lời giải đáp, nhưng mối hoài nghi hướng vào hai nhân vật hiển hách nhất võ lâm, đó là Thiên Huyền Công Tử và Thần Dao Vô Ảnh Bà.

Hai nhân vật này đều có võ công cái thế, và phóng mắt ra toàn thiên hạ võ lâm chỉ họ mới xứng là địch thủ của Trần Cửu Chân mà thôi.

Nhân vật thứ nhất, Thiên Huyền Công Tử không những võ công cao cường mà còn có y thuật vô song, còn được gọi là Tái Hoa Đà.

Bản tính lão ta rất cổ quái, hỷ nộ thất thường, là nhân vật được xếp giữa bạch đạo và hắc đạo.

Trước đây, chính Thiên Huyền Công Tử sáng lập ra Võ Minh, nhưng sau đó đã đề cử Trần Cửu Chân vào chức vị Minh chủ vì xét về võ công thì hai vị này tương đương nhưng đức độ thì hiển nhiên Trần Cửu Chân xứng đáng hơn nhiều.

Về quan hệ, Thiên Huyền Công Tử và Trần Cửu Chân chẳng những không có xung khắc gì mà còn có sự giao hảo, nhưng không được thân tình cho lắm. Trong giang hồ chỉ biết rằng họ thỉnh thoảng có đi lại nhưng không biết mức độ thế nào.

Bởi thế, việc nghi ngờ Thiên Huyền Công Tử sát hại Trần Minh chủ là không có cơ sở.

Người thứ hai càng ít có khả năng hơn, vì Trần Cửu Chân và Thần Dao Vô Ảnh Bà có mối giao tình rất thâm thiết.

Đặc biệt trong giang hồ không ít người biết rằng ái đồ của họ là Kinh Thiên Kiếm Hoàng Thiên Vũ và Trương Nhược Huyền là một đôi tình lữ trai tài gái sắc, một đôi đáng được coi là trời se đất tạo.

Nhưng có một bằng chứng để đặt nghi vấn cho Thần Dao Vô Ảnh Bà là Trần Cửu Chân mất tích ngay trong đêm bà ta đến viếng thăm vị bằng hữu, và lần đầu tiên người ta nghe tiếng hai người cãi cọ nhau và hình như khá căng thẳng.

Hơn nữa, trong thư phòng của Minh chủ còn có thi thể của một tên vệ sĩ, sau khi xét nghiệm tử thi thấy hắn bị một mũi chủy dao cắm đúng vào tim, đó là binh khí đặc thù của Thần Dao Vô Ảnh Bà.

Ngoài ra, các nhân vật, các phái còn đưa ra nhiều giả thuyết khác nữa.

Có người cho rằng Trần Minh chủ bị cừu nhân sát hại. Và thủ phạm đáng ngờ nhất là Tam Tuyệt Đạo Nhân, Giáo chủ Tam Tài Giáo, là một môn phái hết sức nguy hiểm, có thể lực lớn và cực kỳ tàn bạo vừa bị Võ Minh phối hợp với lực lượng của Cửu đại môn phái tiêu diệt thánht trước.

Tam Tuyệt Đạo Nhân tuy bản lĩnh dùng độc vô cùng tinh vi, bá đạo nhưng đã bị Trần Minh chủ thực hiện quyết định của hội nghị của Chưởng môn nhân Cửu đại môn phái trước khi tiêu diệt tà giáo này giao cho Trưởng lão đường xử quyết và thông báo đi khắp giang hồ, làm sao còn sống lại để trả thù?

Có người còn cho rằng Hoàng Thiên Vũ bị từ hôn nên phần chí bỏ đi biệt tích, Trần Cửu Chân vì thương ái đồ nên bỏ trọng trách đi tìm.

Nhưng giả thuyết này không hợp lý vì giải thích thế nào về cái chết của tên vệ sĩ ngay trong thư phòng của Trần Minh chủ?

Còn có nhiều cách giải thích khác nữa.

Tất cả những giả thuyết trên đây chỉ là suy đoán mà không có bất cứ một chứng cứ nào, cũng không ai dám khẳng định.

Chỉ biết rằng việc Trần Minh chủ mất tích là xác thực, vì Trưởng lão đường, hiện đang nắm giữ quyền lực tối cao của Võ Minh đã phát thiệp đến tất cả các môn phái trong giang hồ triệu tập võ lâm đại hội.

Trong thiệp còn ghi rõ là để bàn về việc cử ra Minh chủ mới thay cho Trần Cửu Chân vừa mất tích.

oOo

Suốt hai năm qua, giang hồ hầu như được sống trong thanh bình, đây là lần đầu tiên võ lâm dậy sóng.

Bởi vậy, khi nhận được thiệp mời, hầu hết các môn phái lớn nhỏ trên giang hồ đều lũ lượt kéo đến Tung Sơn.

Trong Tổng Đoàn Võ Minh đã được dựng sẵn lễ đường từ trước, đủ chỗ cho ba bốn trăm người.

Lần này, ngoài hai trăm đại biểu chính thức đại diện cho hơn một trăm môn phái, còn có một số cá nhân không được mời nhưng do hiếu kỳ và muốn biết rõ hơn nguyên nhân về sự mất tích đầy bí ẩn của Minh chủ đương nhiệm Trần Cửu Chân nên cũng đến xem.

Như thường lệ, dù khách được mời hay không, tất cả đều được đón tiếp chu đáo, mời vào lễ đường.

Hai mươi bàn tiệc được dọn ra, mọi người vừa nhấp nháp nước trà vừa thì thầm bàn tán, chủ yếu xoay quanh đề tài về những lời đồn đại về nguyên nhân sự mất tích của Minh chủ, chờ đợi phía tổ chức tuyên bố khai mạc.

Ở dãy bàn chủ tọa có đủ mặt năm vị Trưởng lão trong Trưởng lão đường. Hình đường Đường chủ Võ Minh Quách Trung, Tổng quản Hứa Trọng Ngôn, Tổng chấp sự Cung Bất Phàm và một số nhân vật trọng yếu khác cùng Chưởng môn nhân các đại môn phái.

Đương nhiên không có mặt Minh chủ Trần Cửu Chân và Lãnh đội Cẩm Vệ Kinh Thiên Kiếm Hoàng Thiên Vũ.

Mọi người đưa mắt tìm kiếm nhưng không thấy hai nhân vật lừng danh nhất võ lâm là Thiên Huyền Công Tử và Thần Dao Vô Ảnh Bà đâu, điều đó càng làm tăng thêm sự tò mò và hoài nghi trong số đông quần hùng.

Trong Tổng Đàn, ngoài Minh chủ và Hội đồng Trưởng lão ra thì Hình đường Đường chủ Quách Trung là người có chức vị cao nhất.

Đó là một hán tử mới ngoài ba mươi tuổi, mặt vuông chữ điền trông rất chính khí, là một trong những trụ thủ đắc lực nhất của Trần Minh chủ, đồng thời cũng là nghĩa huynh của Kinh Thiên Kiếm Hoàng Thiên Vũ.

Quách Trung đứng lên, đưa tay ra hiệu cho mọi người yên lặng rồi nói:

- Các vị cao nhân tiền bối, các vị Chưởng môn nhân và bằng hữu đồng đạo giang hồ! Mục đích cuộc đại hội bất thường lần này đã được ghi rõ trong thiệp, nhưng vì một số không nhận được thiệp mời mà vẫn có lòng quan tâm đến đại sự của võ lâm tới dự nên tại hạ xin nói vắn tắt một lần... Mười ngày trước Trần Minh chủ vô cớ mất tích, Võ Minh đã ra sức tra tìm dấu vết nhưng không tìm được manh mối gì. Vì thế mà Trưởng lão đường và Tổng Đàn Võ Minh triệu tập đại hội lần này để chư vị và các môn phái thương lượng tìm cách giải quyết tình hình hiện tại. Bây giờ vì không có Minh chủ hiện diện nên tại hạ giới thiệu vị Giang Trưởng lão chủ trì đại hội. Các vị ai có ý kiến gì không?

Mọi người im lặng, chứng tỏ đều tán thành.

Vị đứng đầu Trưởng lão đường Giang Thượng Hàn đứng lên hắng giọng nói:

- Các vị Chưởng môn nhân và huynh đệ đồng đạo võ lâm! Việc Trần Minh chủ thất tích là một tổn thất vô cùng lớn lao cho toàn thể võ lâm. Tuy hiện tại chưa biết đích xác về số phận Minh chủ ra sao, nhưng nhiều khả năng đã gặp chuyện dữ nhiều lành ít...

Lão dừng một lát, nhìn xuống cử tọa rồi nói tiếp:

- Trong thời gian qua, Trưởng lão đường và Tổng Đàn Võ Minh đã dốc sức tra tìm tung tích Minh chủ nhưng đến nay vẫn chưa lần ra manh mối gì...

Vị Trang chủ Đồ gia trang là Đồ Tú Phong ngồi ở đầu bàn chủ tọa chột lên tiếng chất vấn:

- Xin hỏi đầu tọa Trưởng lão, hai vị Thiên Huyền Công Tử và Thần Dao Vô Ảnh Bà có được mời không, mà chưa thấy xuất hiện? Trong vụ Trần Minh chủ mất tích, có lời đồn là liên quan đến hai nhân vật đó, tin tức đó có được bao nhiêu sự thực?

Đồ gia trang được mệnh danh là võ lâm đệ nhất thế gia, tuy chỉ là một trang bảo nhưng thế lực và uy danh rất lớn, võ công tự lập thành một gia, được xếp vào Cửu đại môn phái đủ thấy lời nói của Đồ Tú Phong có trọng lượng như thế nào.

Giang Thượng Hàn đáp:

- Thực tình thì bốn tọa cũng có nghe tin đồn đó, nhưng lại không xuất phát từ Võ Minh...

Vị Chuởng môn nhân Thiếu Lâm là Viên Hoàng Đại sư đứng lên chấp tay hợp thập nói:

- A di đà phật! Việc Trần Minh chủ mất tích là hệ trọng, chúng tổ an ninh của võ lâm còn có vấn đề. Có lý đâu nhân vật đứng đầu võ lâm lại mất tích ngay trong Tổng Đàn Võ Minh mà không để lại chút vết tích gì? Hơn nữa Minh chủ võ công cái thế, kẻ địch dù có đột nhập bằng cách nào đi nữa cũng không thể không giao chiến. Xin hỏi Trưởng lão đường và Tổng Đàn Võ Minh giải thích việc đó thế nào?

Giang Thượng Hàn đáp:

- Đại sư chất vấn như vậy rất phải, Trưởng lão đường và Tổng Đàn Võ Minh tự thấy có trách nhiệm rất lớn trong vụ này. Nhưng sự mất tích của Minh chủ quá bí ẩn. Cho đến nay chỉ có một manh mối duy nhất là ngay trong đêm Minh chủ mất tích, có vị bằng hữu của Minh chủ là Thần Dao Vô Ảnh Bà đến thăm viếng và có hai người trong đội Cẩm Vệ nghe hai vị đó chẳng hiểu vì lý do gì mà to tiếng với nhau và Tần Bình, vệ sĩ thiết thân của Minh chủ bị giết bằng một mũi chủy dao cắm xuyên tim, mà các vị đều biết Thần Dao Vô Ảnh là tuyệt học bất truyền của vị nữ kiệt đó...

Chuởng Giáo Võ Đang là Tử Hư đạo trưởng nói:

- Một nhân vật uy danh hiển hách như Thần Dao Vô Ảnh Bà thì không khi nào dùng thủ đoạn ám toán bằng hữu của mình, mà cho dù có cũng phải xảy ra một cuộc đấu khốc liệt kinh thế động tục, đừng nói việc xảy ra ở trọng địa võ lâm mà ngay cuộc chiến diễn ra trong rừng sâu núi thẳm cũng thu hút hàng trăm người.

Đạo trưởng dừng một lúc, lại nói:

- Còn căn cứ vào việc Tần Bình bị giết bởi chủy dao mà cho rằng thủ phạm là Thần Dao Vô Ảnh Bà hoặc truyền nhân của bà ta thì không có cơ sở, vì căn cứ vào đâu để kết luận rằng đối phương hạ thủ bằng Thần Dao Vô Ảnh? Bởi thế nên loại bỏ giả thuyết Thần Dao Vô Ảnh Bà có liên quan đến việc mất tích của Trần Minh chủ.

Một vị trong Trưởng lão đường là Vũ Văn Tần đứng lên nói:

- Sự thật thì vẫn là sự thật, Võ Minh chỉ nói lại những gì đã diễn ra để các vị rõ mà không kết luận điều gì cả. Đạo trưởng nói vậy không sai, nhưng giả sử vì một lý do nào đó mà hai vị cao nhân này ước đấu ở một nơi nào khác thì sao? Cũng không loại trừ trường hợp Thần Đạo Vô Ảnh Bà tiết lộ một tin tức hoặc sự việc nào đó hết sức trọng yếu làm Minh chủ vội vã bỏ đi ngay?

Tử Hư đạo trưởng lắc đầu nói:

- Vũ Văn Trưởng lão lập luận như thế là không có sức thuyết phục. "Cao nhân bất luận hạ nhân quá", muốn giải quyết chuyện gì thì tìm đến chủ, người quân tử không đụng đến hạ nhân. Tại sao lại có cái chết của Tần Bình? Trần Minh chủ là người cẩn thận, cẩn thận và rất có trách nhiệm, quyết không vì việc riêng mà không nghĩ đến trách nhiệm của mình trong võ lâm, bất chấp hậu quả mà chúng ta phải ngồi lại đây hôm nay để tùy tiện bỏ đi một cách vô duyên vô cớ mà không báo lại với ai. Chúng ta tin rằng Võ Minh đủ mạnh để có thể trấn áp bất cứ địch nhân nào một cách công khai mà không cần phải hành động một cách bí mật khó hiểu như những giả thuyết vừa nêu ra.

Vũ Văn Tần nhìn vị Chứng Giáo Võ Đang hỏi:

- Vậy là đạo trưởng khẳng định Minh chủ đã gặp bất trắc?

Tử Hư đạo trưởng chấp tay đáp:

- Vô lượng thọ Phật! Sao lại hỏi bản đạo? Lẽ ra Trưởng lão đường biết rõ việc này hơn ai hết mới phải chứ? Bản đạo chỉ luận việc theo lý mà thôi...

Câu đó rõ ràng có ý chê bai Trưởng lão đường và Tổng Đàn Võ Minh bất lực trước việc điều tra.

Trong cử tọa có tiếng xì xào:

- Tử Hư đạo trưởng lý luận như thế là có lý.

- Ngay cả lập luận cũng không đúng hướng thì điều tra gì chứ?

- ...

Vũ Văn Tần đỏ bừng mặt ngồi xuống.

Đồ gia trang chủ Đồ Tú Phong lại hỏi:

- Vậy Võ Minh đã phái người đến Thái Sơn điều tra Thần Đạo Vô Ảnh Bà rồi chứ?

Đầu tọa Trưởng lão Giang Thượng Hàn đáp:

- Đương nhiên là đã phái đi. Chính Quách Đường chủ phụ trách việc này.

Đồ Tú Phong hướng sang Quách Trung hỏi:

- Quách huynh tới Thái Sơn thu được kết quả gì không?

Quách Trung đáp:

- Tại hạ đã đến tận nơi ẩn cư của Thần Dao Vô Ảnh Bà ở Thái Sơn, nhưng không còn ai ở đó. Vị tiền bối đó cũng không để lại chút dấu vết gì. Hiện Phó Lãnh đội Cẩm Vệ Phùng Căn cùng một số cao thủ đang ở lại đó tiếp tục điều tra.

Chưởng môn nhân phái Nga My Tuyết Duyên sư thái đứng lên hỏi:

- Đồ Trang chủ có hỏi đến sự liên quan của Thiên Huyền Công Tử. Võ Minh có quan tâm đến nhân vật này không?

Trưởng lão đầu tọa Giang Thượng Hàn đáp:

- Tuy rằng lời đồn trên không có cơ sở, bởi vì trong thời gian qua không thấy Thiên Huyền Công Tử xuất hiện trong khu vực này, nhưng chúng tôi cũng vẫn cho người điều tra, nhưng đến giờ vẫn chưa có tin tức.

Tuyết Duyên sư thái tỏ vẻ ngạc nhiên:

- Thiên Huyền Công Tử vốn ẩn cư ở Tung Sơn. Vì thế lời đồn cũng từ căn cứ đó mà ra, làm sao Giang Trưởng lão lại nói rằng thời gian qua Thiên Huyền Công Tử không xuất hiện ở khu vực này? Vậy thì vị đó đã đi đâu?

Giang Thượng Hàn đáp:

- Các vị cũng biết rằng Thiên Huyền Công Tử giống như thần long, thấy đầu mà chẳng thấy đuôi. Ngay cả nơi ở của vị cao nhân đó cũng không ai xác định được. Hơn nữa Thiên Huyền Công Tử hành nghề y nên thường đi khắp giang hồ trị bệnh hoặc hái thuốc, quả thật trong vài năm qua người trong Võ Minh không ai trông thấy vị đó đâu cả.

Trang chủ Đồ gia trang Đồ Tú Phong lại lên tiếng:

- Việc điều tra tập trung cả vào Trần Minh chủ, còn truyền nhân của ông ta là Kinh Thiên Kiếm Hoàng Thiên Vũ, Lãnh đội Cẩm Vệ Võ Minh, người rất có quan hệ với Minh chủ cũng mất tích trong vụ này lại không nghe nhắc đến. Xin Giang Trưởng lão cho biết Hoàng Lãnh đội mất tích như thế nào?

Hình đường Đường chủ Quách Trung đứng lên nói:

- Về Kinh Thiên Kiếm Hoàng Lãnh đội thì có thể khẳng định là không phải bị mất tích.

Đồ Tú Phong hỏi:

- Vì sao?

Quách Trung đáp:

- Vì ngay sau sự cố xảy ra thì Hoàng Lãnh đội vẫn còn có mặt tại hiện trường. Sau đó, vị này đã gửi lại đơn từ nhiệm cho tại hạ, nói rằng có việc riêng cần kíp cần làm, thời gian không hạn định.

- Kinh Thiên Kiếm có gặp Quách Đường chủ chứ?

Quách Trung lắc đầu:

- Không. Đơn từ nhiệm được giao cho Phùng Phó Lãnh đội.

Viên Hoàng đại sư phái Thiệu lâm lại hỏi:

- Đây là việc trọng đại, không những của Võ Minh mà còn liên quan đến toàn bộ võ lâm. Nếu Võ Minh đã điều tra được chút manh mối gì, hoặc phán đoán thế nào xin công khai nói rõ trước quần hùng để chúng ta cùng nhau phối hợp hành động!

Giang Thượng Hàn nói:

- Thay mặt hội đồng Trưởng lão của Võ Minh, bốn tọa tỏ lòng cảm kích trước sự quan tâm của chư vị võ lâm đồng đạo và cũng tự nhận thấy khiếm khuyết của mình để xảy ra sự cố đáng tiếc và khả năng hạn chế sau một thời gian vẫn chưa điều tra được gì khả quan.

Một vị ngồi ở bàn dưới chợt đứng lên nói:

- Muốn điều tra có kết quả thì phải có phương hướng và cốt yếu là xác định đối tượng. Hiện tại quyền tối cao của Võ Minh thuộc về Trưởng lão đường, mà người đứng đầu là tôn giá. Xin Trưởng lão cho biết phương hướng và đối tượng điều tra.

Mọi người nhìn lại, thấy người vừa chất vấn bằng lời lẽ gay gắt như vậy là một trung niên hán tử cao lớn vạm vỡ, râu hùm hàm én.

Người này là Dương Thừa Phong, Bảo chủ Thất Tinh Bảo, một thế lực mới nổi danh giang hồ trong thời gian gần đây.

Vị đó không những nổi danh về võ học mà bản tính rất bộc trực nghĩa khí, yêu ghét phân minh, không a dua nịnh bợ.

Giang Thượng Hàn đáp:

- Về phương hướng, chúng tôi căn cứ vào những gì thu thập được ở hiện trường để mở rộng điều tra. Còn đối tượng như bốn tọa đã trình bày, tập trung vào hai nhân vật...

Dương Thừa Phong hỏi:

- Sắp tới các vị vẫn tiếp tục điều tra theo hướng đó hay sao?

Giang Thượng Hàn gật đầu:

- Tạm thời chưa phát hiện được gì thêm, thì cứ như thế...

Dương Thừa Phong nói oang oang:

- Nếu cứ như vậy, tôi e rằng việc điều tra dù có mười năm cũng không tiến triển.

Ánh mắt Giang Thượng Hàn chợt lóe lên nhìn Dương Thừa Phong nhưng lập tức tắt ngay. Lão vẫn giữ giọng trầm tĩnh hỏi:

- Vì sao vậy?

Dương Thừa Phong trả lời ngay:

- Vì như vậy là bỏ gốc tìm ngọn, càng đi xa vấn đề.

Giang Thượng Hàn nói:

- Vậy Dương Bảo chủ có cao kiến gì xin hãy chỉ giáo! Bồn tọa đang rửa tai lắng nghe đây!

Câu nói rõ ràng hàm ý châm biếm.

Nhưng Dương Bảo chủ làm như không nhận ra, nói:

- Phải điều tra từ ngay trong nội bộ Võ Minh!

- Ồ!

Hết thảy quần hùng đều "Ồ!" lên một tiếng đầy kinh ngạc.

Nội bộ Võ Minh nghĩa là bao gồm cả hội đồng Trưởng lão, những người xưa nay cầm cân nảy mực cho toàn bộ võ lâm, thậm chí quyền hành còn vượt trội cả Minh chủ.

Giang Thượng Hàn không khỏi rúng động, nhưng chỉ thoáng chốc đã lấy lại phong thái bình thường, nói:

- Bất cứ điều gì nói ra cũng phải có chứng cứ. Xin Dương Bảo chủ giải thích tường tận hơn!

Mọi người chăm mắt nhìn Dương Thừa Phong chờ nghe trả lời.

Một kết luận kinh thiên động địa như thế đương nhiên phải có căn cứ xác thực. Hướng chi đối tượng bị nghi ngờ đây là Trưởng lão đường và Tổng Đàn Võ Minh, đâu thể vô duyên vô cớ phán một câu như vậy?

Biết đâu Dương Thừa Phong có nắm được một tin tức bí mật nào đó cũng nên.

Nhưng Thất Tinh Bảo cách đây hơn nghìn dặm. Dương Bảo chủ tuy giao du với không ít người trong giang hồ, nhưng không có mối liên quan mật thiết nào với Võ Minh và cá nhân Minh chủ, vậy thì tìm đâu ra chứng cứ?

Dương Thừa Phong nói:

- Chứng cứ thì không, nhưng xét về lý, thủ phạm không thể lọt ra ngoài...

Giang Thượng Hàn phản vấn:

- Dương Bảo chủ có cơ sở gì mà nói như thế?

- Đương nhiên là có cơ sở. Trong khu vực Tổng Đàn Võ Minh luôn luôn được canh giữ nghiêm mật. Trong nhiều năm ở đây chưa từng xảy ra sự cố nào, lý đâu người ngoài đột nhập vào lại không biết?

Vũ Văn Tần chột nói to:

- Dương Bảo chủ nói thế là vô căn cứ! Cho dù canh giữ nghiêm mật bao nhiêu, kín cổng cao tường đến mấy cũng không tránh khỏi bị thích khách đột nhập. Xưa nay qua các triều đại, cung cấm thâm nghiêm biết bao vẫn không ngăn nổi vua quan đại thần bị giết...

Dương Thừa Phong cười to một tràng, đáp:

- Đó là lẽ đương nhiên! Nhưng thích khách dù đắc thủ hay không, xưa nay chưa từng có ai bình yên vô sự thoát đi mà không để lại chút dấu vết gì như thế cả!

Vũ Văn Tần đuối lý đành im.

Dương Thừa Phong tiếp tục chất vấn:

- Xin hỏi Giang Trưởng lão, trong ngày Minh chủ bị ám sát, có những vị khách nào đến Tổng Đàn, các vị có biết cả không?

Giang Thượng Hàn trả lời:

- Cái đó thì do vị Nội Đường chủ Hà Cảnh Huân phụ trách.

Một lão nhân tuổi độ ngũ tuần đứng lên nói:

- Hôm đó, ngoài hai sư đồ Thần Dao Vô Ảnh Bà đi xe ngựa đến, còn có mười hai vị khách nhân nữa, trong đó có bốn vị trong phái Kinh Sơn do sư đệ của Chưởng môn nhân Trương Đạt Quốc dẫn đầu làm khách của Trưởng lão đường, hôm sau mới rời Tổng Đàn, mười người khác đều đi khỏi trước giờ hẹn.

Một cử tọa lên tiếng hỏi:

- Lúc đó còn chưa phát hiện được Minh chủ mất tích và Tần Bình bị giết chứ?

Hà Cảnh Huân lắc đầu:

- Chưa!

Vũ Văn Tần nhìn Dương Thừa Phong hỏi:

- Chẳng lẽ Dương Bảo chủ hoài nghi mấy vị đó là hung thủ?

Dương Thừa Phong lắc đầu:

- Không đời nào!

Ông ta nhìn sang một lão nhân ngồi cách mình một bàn nói:

- Xin lỗi Chuởng môn nhân, tại hạ biết lệnh sư đệ chỉ là một người cơ mưu thôi, chứ không đủ bản lĩnh để hạ sát vị nào trong Võ Minh này cả, đừng nói đó là Minh chủ...

Giang Thượng Hàn hỏi:

- Vậy thì Dương Bảo chủ có cao kiến gì không?

Dương Thừa Phong nói dứt khoát:

- Phải bắt đầu điều tra từ ngay trong nội bộ Võ Minh và trước hết là những người trong Cẩm Vệ Đội và tất cả những ai phụ trách việc canh gác đêm hôm đó, bao gồm cả người bị giết là Tần Bình!

Vũ Văn Tần chợt cười hô hố một tràng, nói:

- Nực cười! Dương Bảo chủ nói quả là nực cười! Theo cao kiến đó, việc trước tiên nên chú trọng vào Cẩm Vệ Đội. Mà Lãnh đội Cẩm Vệ là Kinh Thiên Kiếm Hoàng Thiên Vũ. Chẳng lẽ hoài nghi đồ đệ giết sư phụ?

Dương Bảo chủ nói:

- Đương nhiên phải loại trừ Kinh Thiên Kiếm, nhưng theo tại hạ thì trong Cẩm Vệ Đội và những người phụ trách việc canh gác đêm đó tất có kẻ thông đồng với gian nhân.

Xem ra chủ ý của Dương Thừa Phong rất đáng suy nghĩ, nhưng lời biện bác sau cùng của ông ta thiếu sức thuyết phục.

Bấy giờ trong lễ đường nổi lên tiếng xì xầm, có người lên tiếng ủng hộ Dương Thừa Phong, cũng có người tỏ ý hoài nghi.

Vừa lúc đó đột nhiên từ ngoài có một tên hán tử chạy xộc vào. Theo trang phục thì biết đó là người trong Võ Minh.

Tên hán tử đến sau lưng Giang Thượng Hàn nói nhỏ mấy câu, chỉ thấy mặt lão ta tái dần đi.

Mọi người biết có tin tức gì quan trọng nên tất cả im phăng phắc, chăm chú nghe cuộc đối thoại giữa vị Trưởng lão đầu tọa và tên hán tử.

Giang Thượng Hàn hỏi to:

- Tử trạng thế nào?

Tên hán tử trả lời:

- Tử trạng giống như Tần Bình, bị một nhát chủy dao đâm xuyên tim!

- o O o -